

Dokumenty

KOMUNIKAT O POBYCIE PREZYDENTA DE GAULLE'A W NRF

W związku z oficjalną wizytą prezydenta Francji Charles de Gaulle'a oraz jego małżonki w Niemieckiej Republice Federalnej w dn. od 4—9 IX 1962 r., federalny urząd prasowy opublikował wspólny komunikat rządu Francji i NRF, którego pełny tekst podajemy poniżej za „Süddeutsche Zeitung” z dn. 8. 9. IX 1962 r., nr 216.

„Na zaproszenie prezydenta Niemieckiej Republiki Federalnej, dra Heinricha Luebkego, prezydent republiki francuskiej generał Charles de Gaulle oraz małżonka de Gaulle'a złożyli w Niemczech wizytę oficjalną, która rozpoczęła się 4 września i trwała do 9 września. Towarzyszyli im francuski minister spraw zagranicznych Couve de Murville oraz wyżsi urzędnicy francuscy.

W ciągu pierwszych trzech dni generał de Gaulle w dłuższych rozmowach z prezydentem federalnym, dr Luebkiem, oraz z kanclerzem federalnym, dr Adenauerem, poruszył zagadnienia związane z rozwojem stosunków niemiecko-francuskich, jak również wielkie międzynarodowe problemy dnia dzisiejszego. Minister spraw zagranicznych, Couve de Murville, i federalny minister spraw zagranicznych, dr Schroeder, przeprowadzili między sobą szereg rozmów.

Serdeczne przyjęcie generała de Gaulle'a w czasie jego odwiedzin wielkich miast i krajów związkowych, w których był on gościem — m. in. Bonn, Kolonii, Düsseldorfu i Zagłębia Ruhry — naocześnie ujawniło wśród ludności, a szczególnie wśród młodzieży, zrozumienie dla niemiecko-francuskiego pojednania, które stało się obecnie żywą rzeczywistością. Ze względu na poważne zagrożenie, które zawisło nad światem, pojednanie owe — oparte na wspólnym dążeniu ludzi i narodów do wolności — oznacza potężny czynnik pokoju.

Niemiecy i francuscy mężowie stanu stwierdzili z zadowoleniem, że w ciągu ostatnich lat nieustannie rozwijały się stosunki między Niemcami i Francuzami we wszystkich dziedzinach. Dali oni wyraz pragnieniu kontynuowania i przyspieszenia tej ewolucji, która odpowiada nie tylko interesom obu krajów, lecz w równej mierze także interesom wszystkich miłujących pokój narodów. Oba rządy przedsięwzięną praktyczne środki dla skutecznieszego wzmocnienia więzów, które już istnieją na licznych odcinkach.

W trakcie omawiania sytuacji międzynarodowej szczególną uwagę poświęcono kwestii berlińskiej. Prezydent republiki francuskiej oraz jego niemieccy uczestnicy rozmów dali wyraz przekonaniu, że mimo jednostronnych i arbitralnych posunięć ze strony polityki radzieckiej oraz stwarzanych przez nią przeszkód — w szczególności w postaci dzielącego Berlin muru — konieczne jest zagwarantowanie w Berlinie praw mocarstw zachodnich i wolności ludności tego miasta przy ścisłym współdziałaniu ze Stanami Zjednoczonymi, Wielką Brytanią i pozostałymi sprzymierzeńcami. W związku z tym potwierdzili oni raz jeszcze, że trwała gwarancją dla pokoju w Europie uzyskać można jedynie wówczas, jeżeli prawo do samookreślenia przynazne zostanie całemu narodowi niemieckiemu. Na tej drodze, podkreślili oni, szukać należy prawdziwego rozwiązania problemu niemieckiego.

Podczas poruszania zagadnień związanych z polityką europejską przedmiotem szczególnych rozważań były znajdujące się w zawieszaniu rokowania dotyczące przystąpienia W. Brytanii do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej. Wydane w Paryżu w dn. 6 lipca bieżącego roku niemiecko-francuskie oświadczenie na temat wspomnianych rokowań¹, zostało przy tej okazji potwierdzone. Omówienie problemu politycznej współpracy pozwoliło stronie

¹ Odpowiedni ustęp z tego oświadczenia posiada następujące brzmienie: „Wyrazili oni nadzieję, że odbywające się obecnie w Brukseli rokowania umożliwią znalezienie rozwiązania dla problemów, które wyłoniły się na skutek starań W. Brytanii o przyjęcie jej do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej w duchu wzmocnienia budowy Europy.”

niemieckiej i francuskiej wskazać ponownie na znaczenie, jakie przywiązane jest do tego zagadnienia i wyrazić nadzieję, że rokowania można będzie zakończyć tak szybko, jak tylko to będzie możliwe. Zarówno Niemcy jak i Francja żywią nadal przekonanie, że ich przyszłość związana jest z budową zjednoczonej Europy."

Podał *Marian Jaśkowski*

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE DELEGACJI PARTYJNO-RZĄDOWYCH PRL i NRD*

„Na zaproszenie Komitetu Centralnego Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności i Rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej w dniach od 15 do 19 października 1962 roku przebywała z wizytą przyjaźni w Niemieckiej Republice Demokratycznej delegacja Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z pierwszym sekretarzem Komitetu Centralnego Władysławem Gomułką i Prezesem Rady Ministrów Józefem Cyrankiewiczem na czele.

W toku wizyty delegacja zwiedziła stolicę Niemieckiej Republiki Demokratycznej i szereg obiektów przemysłowych i rolniczych w okręgach Karl-Marx-Stadt, Halle i Gera, zapoznając się z osiągnięciami budownictwa socjalistycznego i z wielkim postępem we wszystkich dziedzinach życia społecznego w Niemieckiej Republice Demokratycznej. W toku licznych spotkań społeczeństwo Niemieckiej Republiki Demokratycznej witało niezwykle goraco i serdecznie delegację bratniej Rzeczypospolitej Ludowej. Jest to jeszcze jednym dowodem przełomu, jaki dokonał się w stosunkach polsko-niemieckich. Stało się to możliwe dlatego, że układają się one na gruncie wspólnej platformy ideowej, wspólnego stosunku do sprawy pokoju, do sprawy bezpieczeństwa i współżycia narodów.

W czasie wizyty zostały przeprowadzone między obiema delegacjami rozmowy, w których udział wzięli:

Ze strony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:

Władysław Gomułka — pierwszy sekretarz Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,

Józef Cyrankiewicz — członek Biura Politycznego Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,

Ryszard Strzelecki — sekretarz Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, członek Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

Stanisław Kulczyński — przewodniczący Centralnego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego, zastępca przewodniczącego Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

Józef Ozga-Michalski — wiceprezes Naczelnego Komitetu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, członek Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

Eugeniusz Szyr — wiceprezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, członek Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,

Marian Naszkowski — wiceminister Spraw Zagranicznych, członek Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,

Tadeusz Kropczyński — wiceminister Handlu Zagranicznego,

Antoni Walaszek — pierwszy sekretarz Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Szczecinie,

Feliks Baranowski — ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Niemieckiej Republice Demokratycznej.

Ze strony Niemieckiej Republiki Demokratycznej:

Walter Ulbricht — pierwszy sekretarz Komitetu Centralnego Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności, przewodniczący Rady Państwa Niemieckiej Republiki Demokratycznej,

Willi Stoph — członek Biura Politycznego Komitetu Centralnego Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności, pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów Niemieckiej Republiki Demokratycznej,

Bruno Leuschner — członek Biura Politycznego Komitetu Centralnego Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności, zastępca przewodniczącego Rady Ministrów Niemieckiej Republiki Demokratycznej,

* „Trybuna Ludu” nr 292, z 22 X 62 r.